

ਐਮਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2010 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 10861

27 ਫਰਵਰੀ, 2012

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟਿਕਲ 226 - PIL (ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ) - ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 -S. 52 - ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 - RL 11.9 ~ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ। ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ - ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਮਤਾ - ਧਾਰਾ 52 ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਕੀਤੇ' ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਖਰਚੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ - ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਤਾ ਰੱਦ - ਖਰਚੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਸੰਕਟਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਕੀਤੇ' ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤ ਜੈਨ, ਐਡੀ. ਏਕਿਊ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਐਮਸੀ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਇਸ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ। ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਖੀ ਸੀ।

(Para 11)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੈ ਕਿ 27.05.2010 ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਮਤਾ ਨੰ.51 (ਪੀ-8) ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ 18.04.2011 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 25.06.2010 (ਪੀ-9) ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। 'ਡਾਈ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਮਿਤੀ 18.04.2010 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਟ ਹੇਠ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਮ.ਸੀ.ਐਮ.ਜੀ. ਨੂੰ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਸ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਮਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੁਆਰਾ MCMG ਨੂੰ ਰੀਗਰੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ:-

- (i) ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਾਇਵਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। MCMG to IT ਪਠਾਨਕੋਟ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ?
- (ii) ਕਿਉਂ ਨਾ MCMG ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼. ਧਰਮਪਾਲ ਰਾਓ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3, ਸ਼. ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਈ.ਓ., ਐਮ.ਸੀ., ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 14 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੁੱਟ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਆਈਟੀਪੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਹੋਇਆ ਹੈ?

(Para 17)

ਅੱਗੋਂ ਆਯੋਜਿਤ. ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਖਰਚੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।

(ਪਰਾ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤ ਜੈਨ, ਐਡ ਐਲੋਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਕੇਸ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ MCMG ਲਈ) ਵੱਲੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤਾ ਨੰ. 51 ਮਿਤੀ 27.05.2010 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 14 ਤੱਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ, MCMG ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਪੀ. ਲਈ) ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ। 20.03.2010 ਨੂੰ ਮਾਧੋਪੁਰ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਜਨ ਸੰਘ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ.ਸ਼ਿਆਮਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਖਰਜੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਫੱਤਰਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 4 ਸਹਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ 2010 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 8304 (ਪੀਆਈਐਲ) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਰਿੱਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 7.05.2010 (ਪੀ-5) ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ।

(3) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 07.07.2010 ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, 2010 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8304 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 18.04.2011 (ਅਨੈਕਸਰ ਆਰ.ਐਲ.) ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਦਨ ਦੀ ਕਾਰਜ ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ MCMG ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਤੀ 27.05.2010 ਦੇ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 51 ਦੀ ਮਿਤੀ 25.06.2010 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ “ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ/ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ” ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, MCMG ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (ਇਹ) ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 18.04.2011 (ਆਰ-1) ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2010 ਦਾ CWP ਨੰ. 8304 ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ 2010 ਦੇ CWP ਨੰ. 8304 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ P1L ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) WC ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਯੂਜ਼ ਕਾਂਤ ਜੈਨ, ਐਡੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਏ.ਕਿਊ. ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਦੀਪ ਖੁੰਗਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, 5 ਤੋਂ 12 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਧਰਮਪਾਲ ਰਾਓ, ਪ੍ਰਧਾਨ, MCMG, ਜਿਲ੍ਹਾ ਫੱਤਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, 01.04.2010 ਨੂੰ ਹੋਈ MCMG ਦੀ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਏਜੰਡਾ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 13 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਤਾ ਨੰ: 40 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 10.03.2010 ਨੂੰ ਡਾਇਟ ਮਿਨੀਸਟਰ-ਇਨ-ਚਾਰਜ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਡਾ. ਸ਼ਿਆਮਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਖਰਜੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

(ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ, ਜੇ.)

MCMG ਤੋਂ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਤੱਕ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ ਮਨਾਉਣ ਲਈ। 10.03.2010 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਆਮਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਸੱਤੇ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ 'ਤੇ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਮੁਖਰਜੀ ਮਾਧੋਪੁਰ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਉੱਘੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਤੁਰੰਤ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਵੱਲੋਂ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਊਸ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 01.04.2010 ਨੂੰ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਈਟੀਪੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ MCMG ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਦਨ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਸ. ਬਲਮੁਕੰਦ ਅਗਰਵਾਲ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਧਾਇਕ ਸ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਮਲੋਹ ਹਲਕੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਫਿਰ 27.05.2010 (ਪੀ-8) ਨੂੰ ਹੋਈ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਏਜੰਡਾ ਆਈਟਮ ਨੰ.4 ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 27.05.2010 ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਤਾ ਨੰ.51 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ MC, ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 10.03.2010 ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਰਚ 2010 ਵਿੱਚ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜ-ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ 01.04.2010 ਨੂੰ ਹੋਈ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਮ.ਸੀ.ਐਮ.ਜੀ. ਨੇ 01.04.2010 ਨੂੰ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 40 ਰਾਹੀਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ 04.05.2010 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ MCMG ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 40 ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਦ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਦਨ ਨੇ ਇਸ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਰਾਈਡਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਰਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਚਾਰਜ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜ-ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਵਿੱਚ "ਬੋਝ" ਸ਼ਬਦ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਚਾਰਜ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਮਤਾ ਨੰ: 48 ਤੋਂ 51 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਮ.ਸੀ.ਐਮ.ਜੀ. ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 25.06.2010 ਦੇ ਮੈਮੋ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਰ. ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੰ.51 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, 5 ਤੋਂ 12 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ

P-9 ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਚਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੇ ਲੈਟਰ ਹੈੱਡ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇਲੀ ਅੱਖਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

27.05.2010 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1201, ਮਿਤੀ 28.05.2010 ਰਾਹੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੰ: 48 ਤੋਂ 51 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

Resolution No. 48

xxx

Resolution No.49, 51

ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ

ਜਾਵੇ xxx

Resolution No.50

Sd/-

ਸੁਪਰਡੈਂਟ

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ (ਪੀ-9) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 25.06.2010 ਤੱਕ ਰੋਕੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪੋਸਟ-ਫਾਕਟੋ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤ ਜੈਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡ.ਐਲ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ (ਪੀ-9) 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਜ-ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਮਤੇ ਨੰ.51 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 51 ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਇਨੋ ਵੱਡੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਇਸ਼ਾਰੇ। ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨ ਸੰਘ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਬੁੱਤ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 18.04.2011 ਦੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ,ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਖੁਦ ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸਿਆਸੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਜੀਬ-ਗਰੀਬ ਯੋਜਨਾ

ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟ, ਬਰਬਾਦੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਭਲੇ ਲਈ ਕਰਨ। ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ (ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ), ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 25.03.2010 ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਈ.ਓ., ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਯੋਗ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਬਜਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੰਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ MCMG ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੰਤਰੀ/ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗਰਨਾਟ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਨਹਿੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਜਾਂ ਤਿੱਖੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।

(10) ਮਿਸਟਰ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ 1911 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਬਰਬਾਦੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਬਰਬਾਦੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਆਡਿਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਚਾਰਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਿਤੀ 18.04.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼. ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਜਪੂਤ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਐਮ.ਸੀ.ਐਮ.ਜੀ. ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 50 ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮਤਲਬ ਦੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਚਾਰਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।

(11) ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 1911 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਕਰਾਂ' ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤ ਜੈਨ, ਐਡ) ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਐਮ.ਸੀ., ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਇਸ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 52(1) ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 52(1) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ

ਹੈ:-

"ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ, ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਚਾਰਜ ਹੈ।"

(12) ਐਡਵਾਂਸਡ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।

(13) ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 ਦੇ ਨਿਯਮ 1L9 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ ਬਜਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਆਡਿਟ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਨਿਯਮ 11.9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਖਰਚ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਡਿਟ ਦੁਆਰਾ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ¹ ਹਵਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਤਾ 51 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 30.07.1966 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 232 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਨਾਮਕਰਨ' ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਰਥ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਅਰਬਨ ਲੋਕਲ ਬਾਡੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਤੇ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ, ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ।

(15) ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 27.05.2010 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਨੰ.51 (ਪੀ-8) ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ 18.04.2011 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 25.06.2010 (ਪੀ-9) ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। . ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੈ;

ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

ਹਨ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਮਿਤੀ 18.04.2010 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 27.05.2010 ਦੇ ਅਪ੍ਰਾਈਟ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੰ.51 ਅਤੇ 18.04.2011 (R1) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(17) ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਾਰਪੋਟ ਹੇਠ ਬੁਰਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਮ.ਸੀ.ਐਮ.ਜੀ. ਨੂੰ 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 80 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਹ ਰਕਮ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ: -

(1) ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮਸੀਐਮਜੀ ਤੋਂ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਾਇਵਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। IT ਪਠਾਨਕੋਟ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਗੈਰ-ਸਿਆਸੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ?

(11) ਕਿਉਂ ਨਾ MCMG ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼. ਧਰਮਪਾਲ ਰਾਓ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਸ਼. ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਈ.ਓ., ਐਮ.ਸੀ., ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 14 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੁੱਟ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ MCMG ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਫਾਰੇਆਈਟੀਪੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਹੋਇਆ?

(18) ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(20) “ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੀ. ਸੂਰੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ